M
2142
C9
P57
1925
GTU
Storage

BERKELEY, CALIFORNIA

THE GIFT OF

THE AUTHOR

08.357

Písně Svobodného Bratrství

PÍSNĚ

SVOBODNÉHO

BRATRSTVÍ

Comp. by Norbert Fabian Čapek

VYDALA

»UNITARIA« V PRAZE

1925

GRADUATE THEOLOGICAL UNION
LIBRARY
1962

Property of
CBSK
Please return to
Graduate Theological
Union Library

M
2142
C9
P57
1925

F338.357
C17

NA CESTU

K ČESKÝM SRDCÍM

—

Nové jaro duchovního života probudilo vás, kvítečka v písních: vydejte vůni svou hojivou. Na výsluní lásky jste se zrodily, plny jste paprsků hřejivých: potěšujte každého, kdo k vám přivoní. Ze srdce jste vypučely, mnoho srdcí jste vzkřísily, a mnoho jich dosud čeká. Zavlažovaly vás potůčkové s božích hor a bublání jejich sugescí vás napájelo: vyhledejte, kdo je rozerván, kdo zhroucen, kdo zklamán a naučte ho nové písni života, nové zbožnosti. A kdo žije krásně, učte ho žíti krásněji! »Svobodné bratrství«, jako v jiných oborech, tak i v písních, razilo nové cesty. Brázda je začatá, kdo ji doorá? Nové písně zazněly, kdo je dozpívá?

UNITARIA

22178

Veškerá práva autorů nápěvů i tekstu vyhrazena.
Autoři nápěvů jsou uvedeni vždy na levé,
autoři tekstu na pravé straně
každé písně.

NAD VÍREM ČASU

F. Zrno *N. F. Čapek*

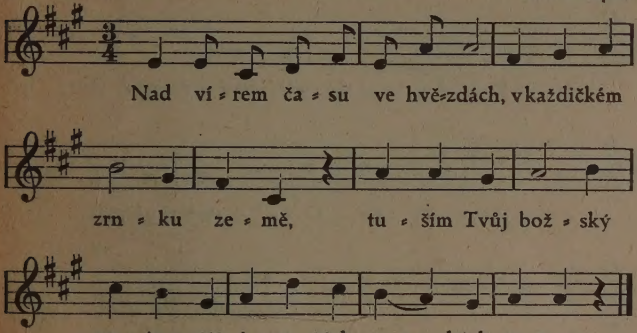

Tvou hymnu slyším z ruchu dne,
z tajemných hlasů noci.
Tebou jen dýše každý dech,
mohutní z Tvojí moci.

Zdravíš mne v oku přítele,
přicházíš vtělen v lidi,
a kde se rodí dobrý čin,
duše má Tebe vidí.

V záblesku smělých nadějí,
vzpomínek v zadumání,
v nadšeném srdce tlukotu
Tvůj duch se ke mně sklání.

Dýchám-li s rytmem života,
okouším Tvoje síly,
v souzvuku s Tebou, Nejvyšší,
modlím se v tiché chvíli.

BUĎ ZVYŠOVÁN

E. Miller, 1790 *N. F. Čape*

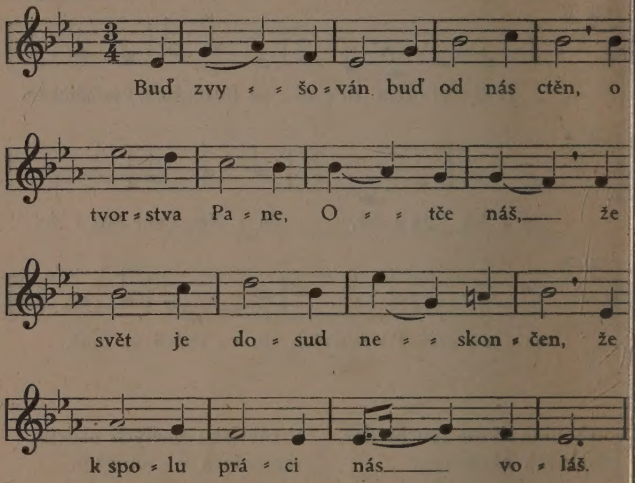

Že člověk není dokonán,
že s námi chceš nás tvořiti,
co Přítel s námi sdílíš plán
a chceš nás míti, čím jsi Ty.

Hle, nový člověk přichází,
chce nový řád a nový svět,
jej tužby věků provází,
pěl o něm věštců mnohých ret.

BLÍŽ TOBĚ

L. Mason, 1856 — *N. F. Čapek*

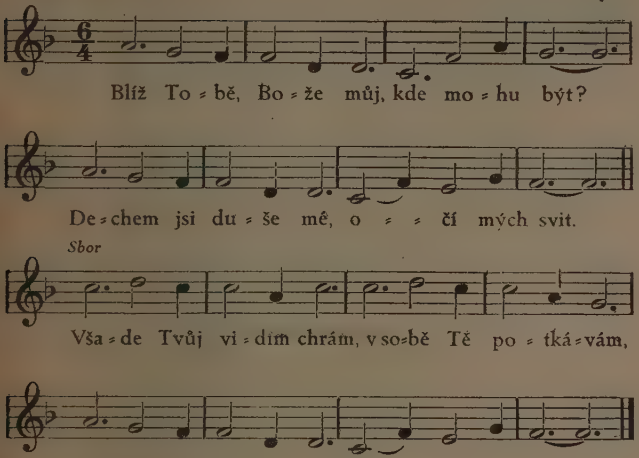

Tys' v mojich bolestech,
s Tebou jdu výš,
v síle Tvé unesu
osudu kříž.
Sbor.

Byť mne i opustil
poslední druh,
zůstane vědomí:
při mně je Bůh.
Sbor.

Údolím hrobovým
nepůjdu sám,
v nejlepším Příteli
průvodce mám.
Sbor.

PŘIJĎ VŮLE PŘEMOCNÁ

F. Giardini, 1769 *Přel. N. F. Čap*

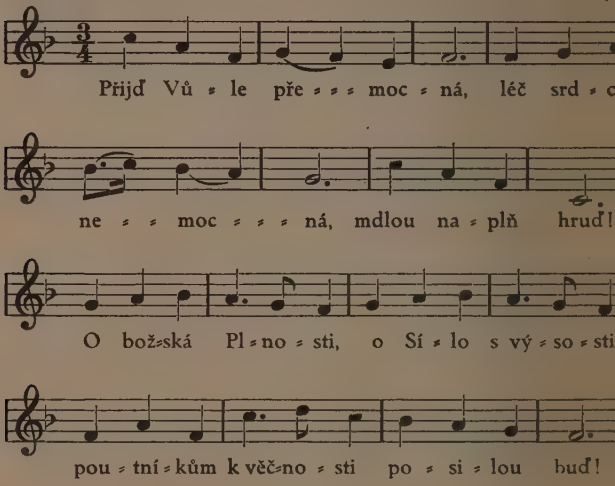

Přijď Lásko přejemná,
Sladkosti tajemná,
proměňuj nás!
Plameny vášní zlých
měň v oheň obětních
pocitů šlechetných,
v démantů jas!

Přijď Světlo tiché k nám,
v šerý náš ducha chrám
zář denní vlej!
V Tvém jasu spanilém,
v pochodu vítězném,
za pravdy praporem
kráčeti dej.

KDE SE RUKA S RUKOU POJÍ

B. Voldan *N. F. Čapek*

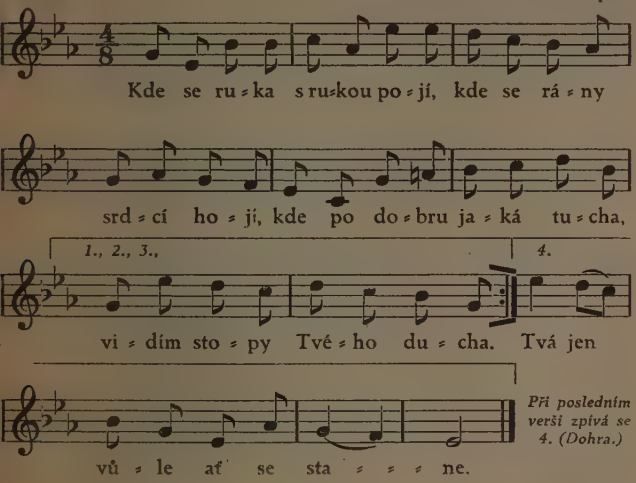

Ozýváš se hlasem hromu,
spolu sténáš v tvorstva stonu,
v paprsku a s rosou ranní
posíláš své požehnání.

Všade chceš jen míti nebe,
v každém obětuješ sebe,
dáváš v proudech svoji spásu,
život křísíš v každém času.

Nejblíž jsi mé duši v době,
kdy je pohroužena v sobě,
modlitbou když mysl vzplane:
Tvá jen vůle ať se stane!

O, SVĚTLO MÉ

J. B. Dykes, 1865 *N. F. Čap*

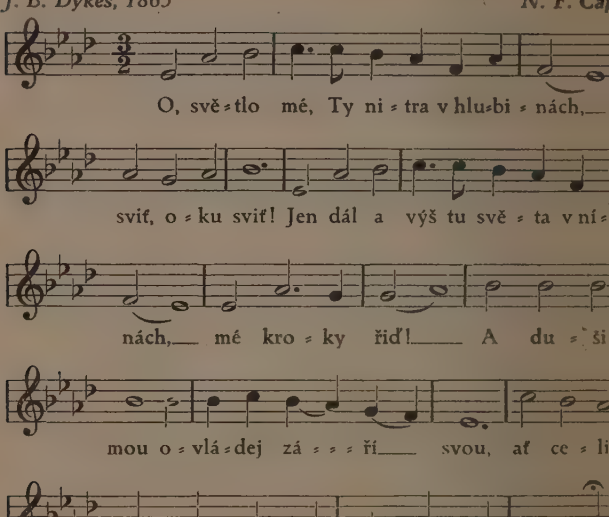

Co všedních přání, zvyků se-
stárlých mě vodilo!
Co bludiček do chrámů zšeře-
lých jít vábilo.
Dnes k Tobě jdu, sám v sebe
nořím se,
tu boží chrám, tu mír je pro
srdce.

O světlo mé, těch bolů mlh
sviť, oku sviť!
Ať neklesám pod smutků
nami, mé kroky řiď!
Jen sviť a hřej, ty zdroji z
žích hor,
až v jasu Tvém okřeje ka
tvor!

TEN, KDO S LÁSKOU HLEDÁ

W. J. Kirkpatrick *N. F. Čapek*

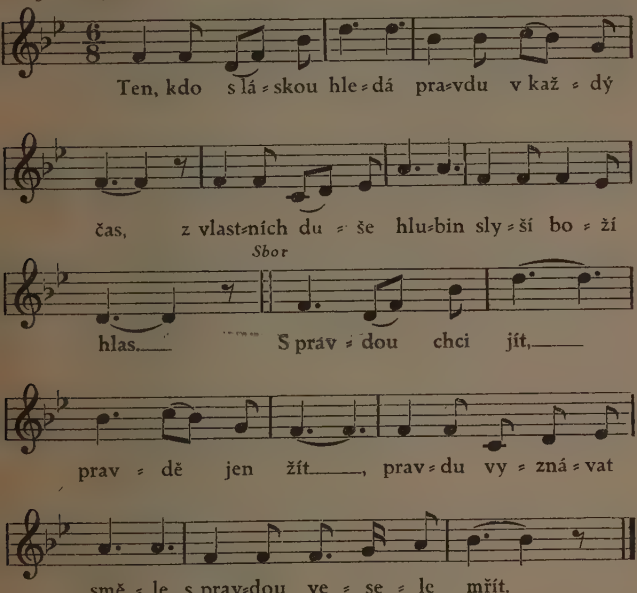

S pravdou půjdu směle,
nebudu se chvět,
byt i s hrozbou mnohou
proti mně šel svět.
Sbor.

Nepoznaným pravdám
mysli má jdi vstříc,
s novým zítřkem vítej
nové pravdy líc.
Sbor.

DNES JE DEN SPÁSY

J. Hatson, 1793 *N. F. Čape*

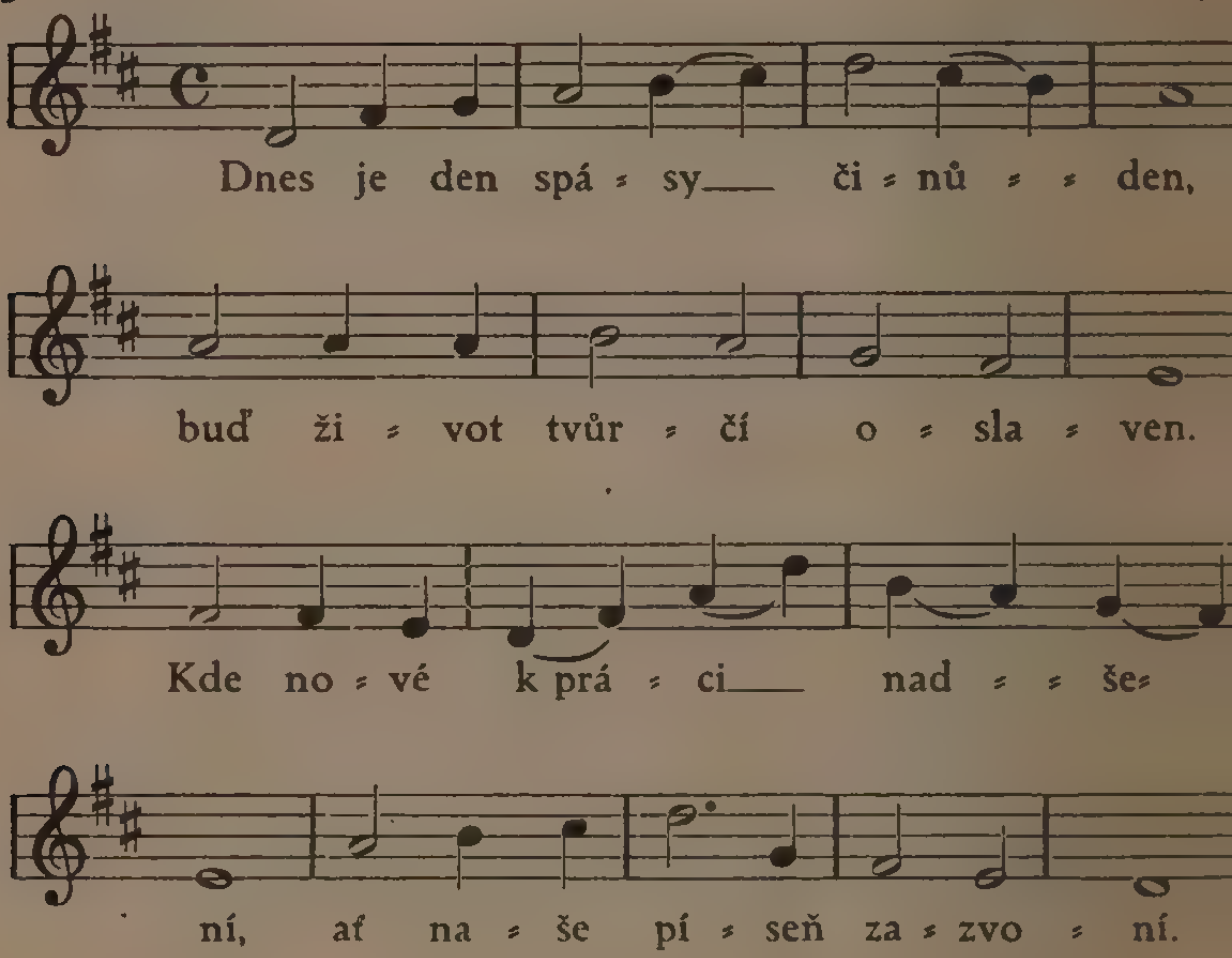

Nelze nám klásti ruce v klín,
ptáti se, kde že jaký stín.
Jiskra kde dobré vůle hrá,
plamenem čin ať rychle vzplá.

Z dobrého činu mluví Bůh,
z činů se rodí nový ruch.
Nejsladší naše útěcha
z nadšených činů vykvétá.

HNED ZRÁNA,

J. B. Calkin, 1872 *N. F. Čapek*

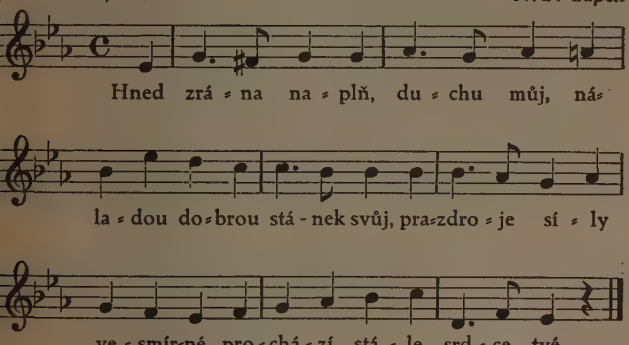

Hned zrána zjasni mysl svou,
v ty zdroje vnoř se s důvěrou,
nabírej z boží plnosti
odvahu k větší radosti.

Najdeš-li duši kleslou v prach,
svrhnouti pomoz tíž a strach,
z oběti láskou zaseté
nový strom žití vykvete.

NÁM SLUNCE V RŮŽÍCH ČERVÁNK

J. Gollwell, 1923 *N. F. Čap*

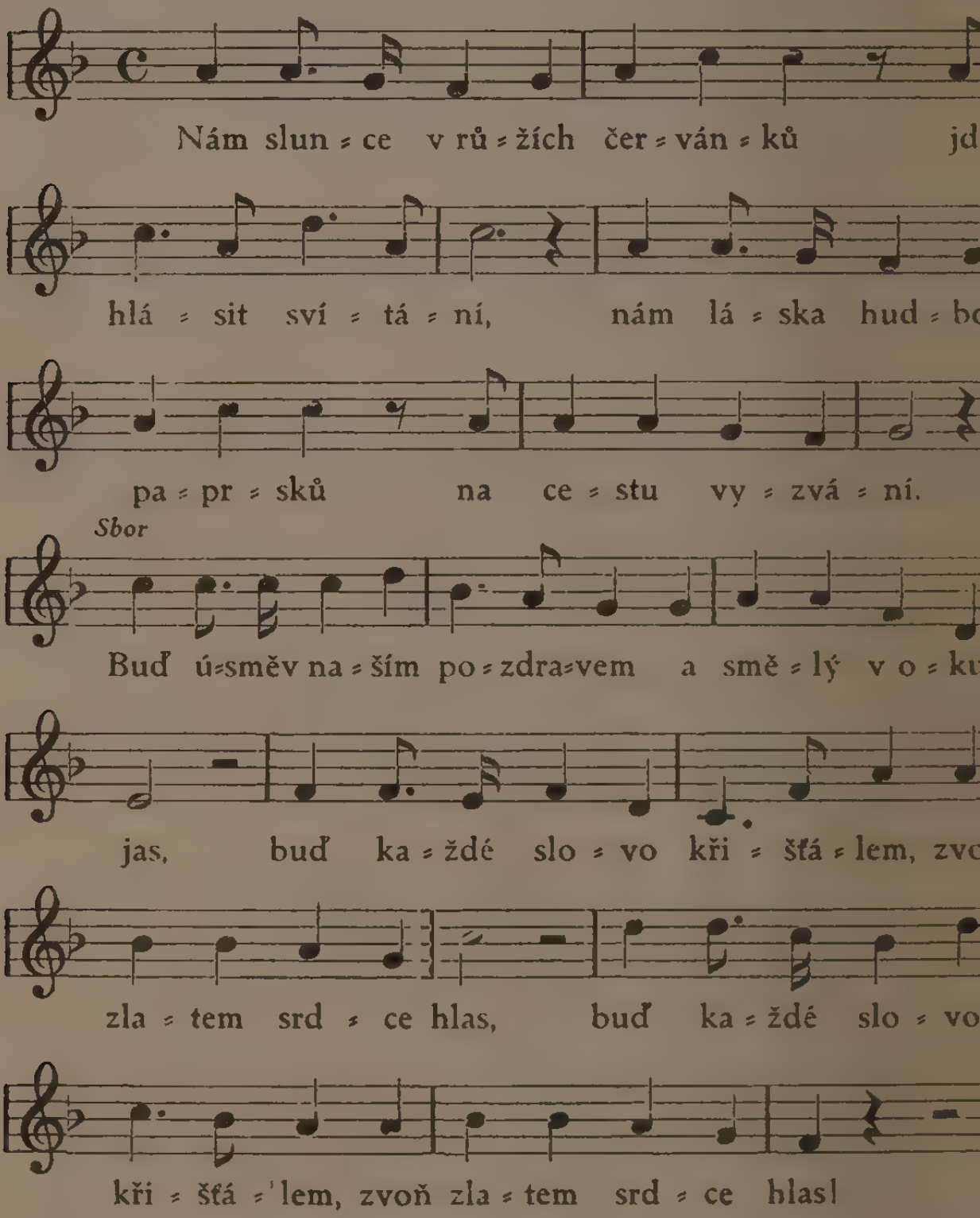

im šumí les a voní háj,
m bublá potůček,
m hraje vánku na šalmaj
or jarých hvězdiček.
Sbor.

Sta tónů v nás chce vyzpívat
svou píseň dosyta,
chce každá žilka v těle hrát
na loutnu života.
Sbor.

Nám chce se žít, tak silně žít
a tvořit nový svět,
co božské, chce se vyjádřit
a žitím burácet.
Sbor.

NAČ TY SMUTKY

Voldan *N. F. Čapek*

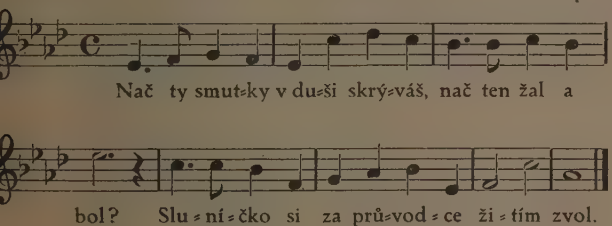

Uvolni své nitro celé
celý duše chrám;
zasvěcuj je denně slunným
myšlenkám!

Na výsluní boží lásky
zhřívej duši svou,
nalaď struny na písničku
veselou!

OTEVŘI, BOŽE MŮJ

K. Antoš *N. F. Čap*

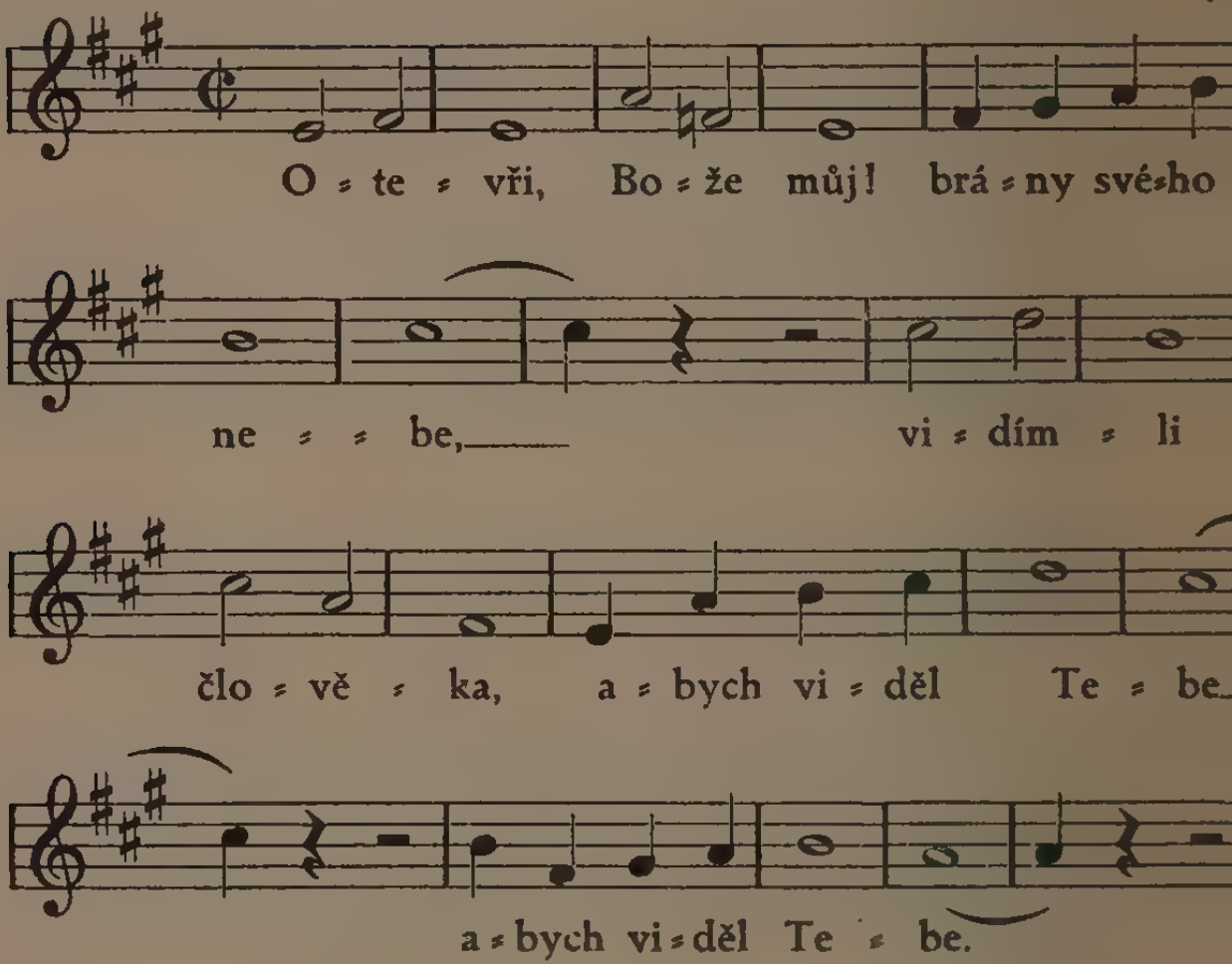

Abych tu spatřoval
Tvoji božskou záři,
láskou a věrností,
když mu oko září.

Abych Tě poznával,
nový lid kde vstává,
pravdě a bratrství
v srdci místo dává.

SPOJME ZPĚVEM

Plicka *N. F. Čapek*

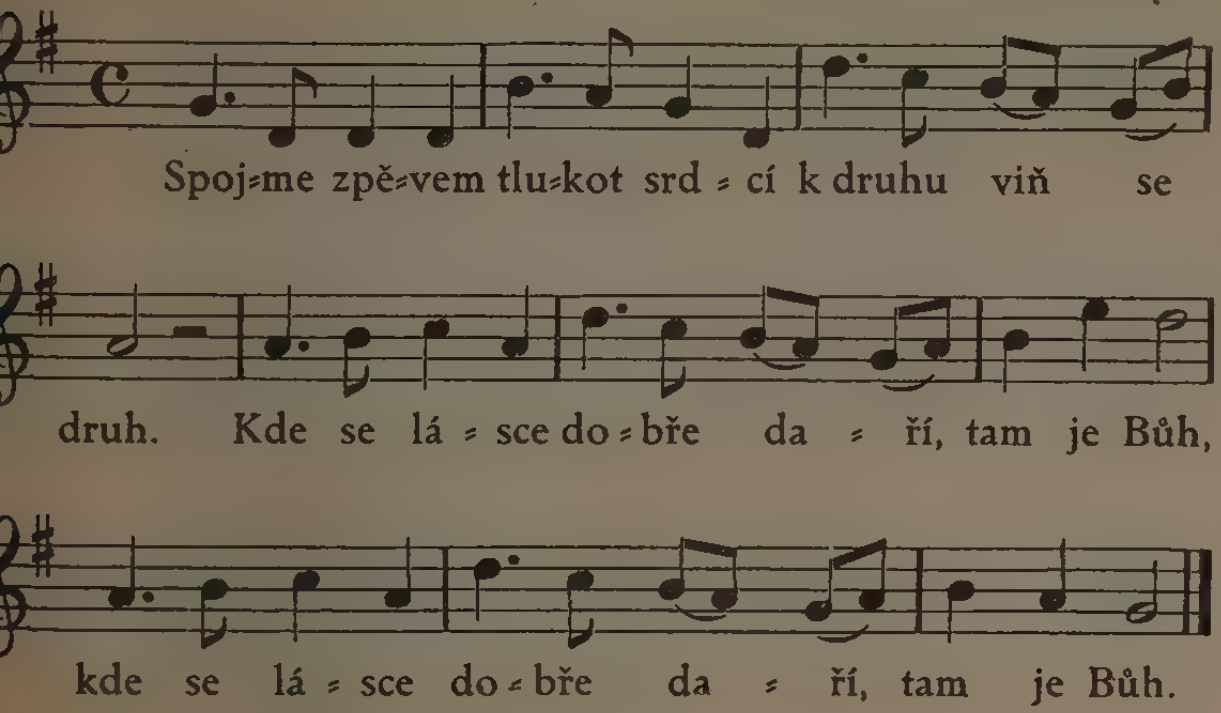

Leť o písni o bratrství
jásej v kraj i luh,
ozvěnu kde v duši najdeš,
tam je Bůh.

Zaleť k chudým, zaleť k smutným,
v každý lidský sluch,
kde zotvíráš brány srdcí,
tam je Bůh.

KOMU ŠTĚSTÍ

E. W. Bullinger, 1874 *N. F. Čap*

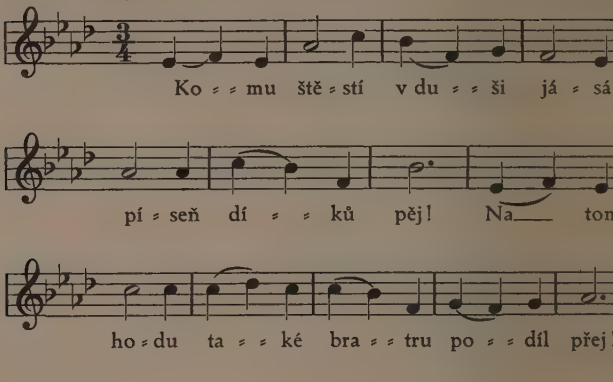

Víš-li co je v smutné hrudi
těžký žal a bol,
sklíčeného bratra sobě
hostem zvol!

S bratrem děle pokrm blaha
nesa břímě tíž:
staneš lásky u pramene,
Bohu blíž!

ACH, BOŽNOSTI VÍCE

P. P. Bliss *N. F. Čapek*

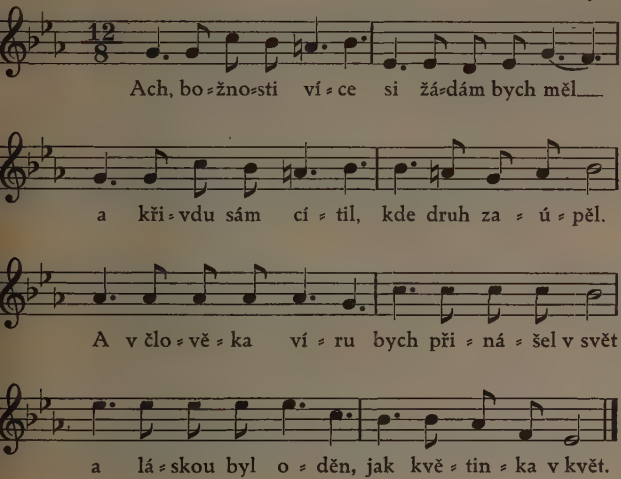

Víc božského klidu
i nadšených chvil,
víc čistoty srdce
a k sloužení sil,
víc úsměvů lásky
a přátelský cit,
víc květů na cestu,
kde můj chodí lid.

Víc soucitu, něhy,
když těšiti mám,
víc pokory, světla,
když napomínám,
víc odvážné snahy,
být sobectví prost,
svůj plním-li úkol,
bych na tom měl dost.

AŤ ÚSMĚV CESTU ZLATÍ

B. Voldan *N. F. Čap*

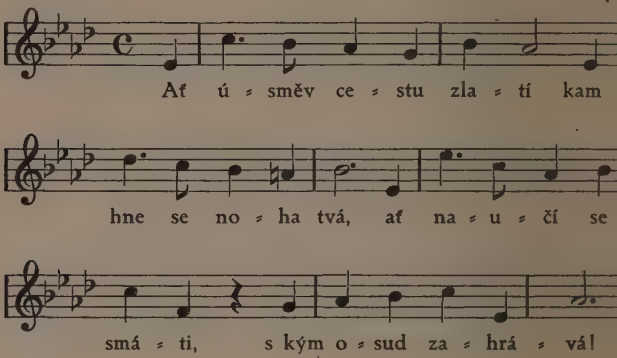

Ať růže cestou mluví,
že člověk tudy šel,
a kdo tě viděl, poví:
žes' Boha v sobě měl.

Ať ozvěna to hlásí,
žes' k horám věčným spěl,
že srdce rozdával jsi
a s písní na rtech mřel.

NA VLNÁCH=LI TVÉHO ŽITÍ

. *Voldan* *N. F. Čapek*

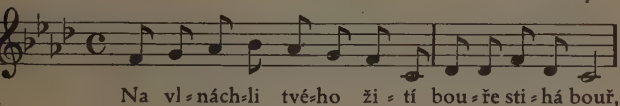

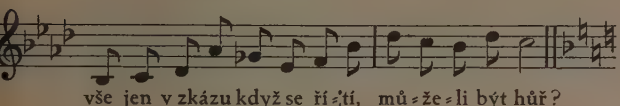

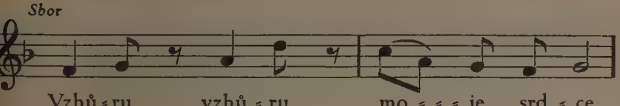

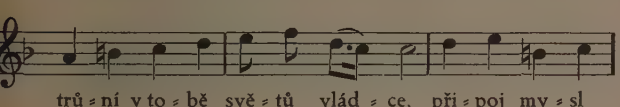

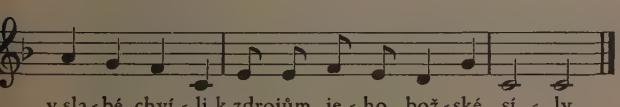

Nad hlavou=li těžké mraky
hrozí záhubou,
vše nač upneš matné zraky
kříží cestu tvou.
Sbor.

Posud každý mrak i bouře
rozprchly se včas,
přešlo s nocí každé hoře,
slunce svitlo zas.
Sbor.

SLOŽ, CO SRDCE TÍSNÍ

P. P. Bliss *N. F. Č. a J.*

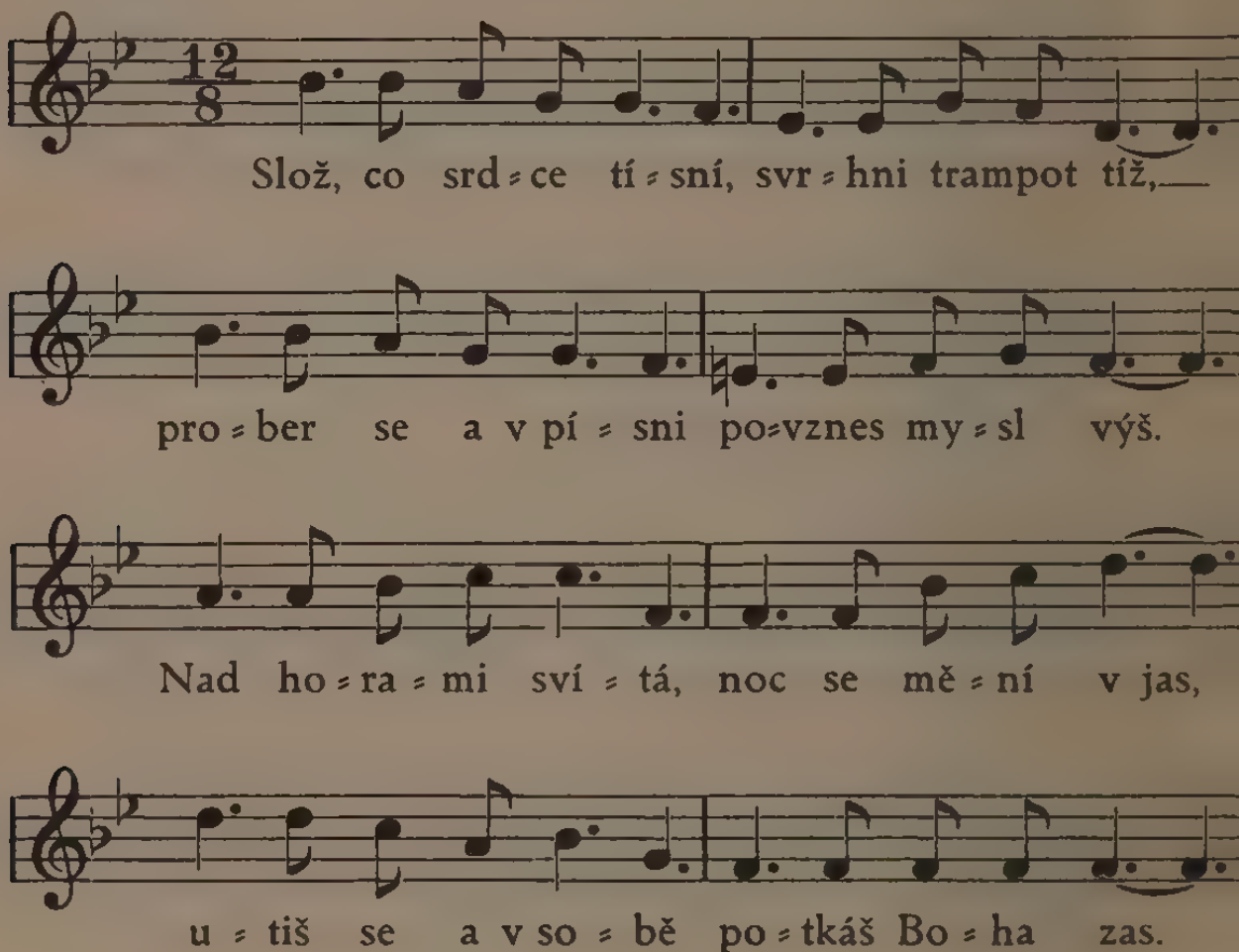

Jestli víš kde kvílí
v žalu bratr tvůj,
pospěš v této chvíli
a jej potěšuj.
Ať se vzepře zlému,
času nemaří,
s ním jdi, veď ho k svému
duše lékaři!

VESELE SI ZAZPÍVEJME

Voldan *N. F. Čapek*

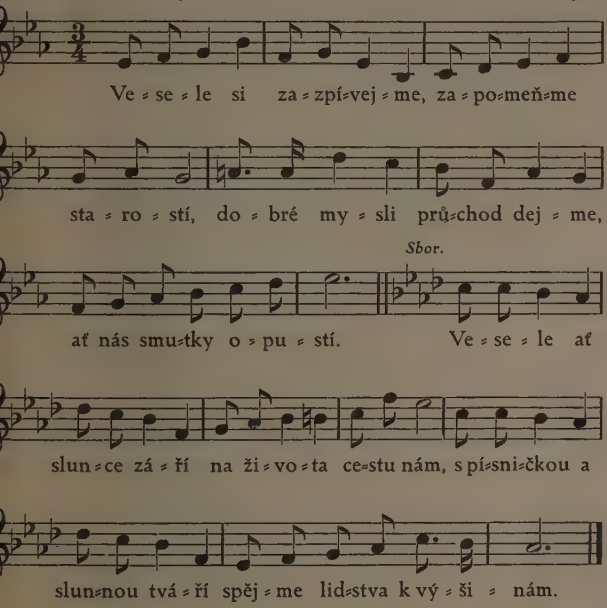

ivejme si písně mládí,
ěme sobě v srdci ráj,
kud máme život rádi,
kud máj se vrací v kraj.
Sbor.

V každém z nás je jiskra Boží,
každým chvěje tvůrčí duch;
každý čin ať lásku množí,
všade nový nesme ruch.
Sbor.

ODVALTE S DUŠÍ BALVANY

B. Voldan *N. F. Čape*

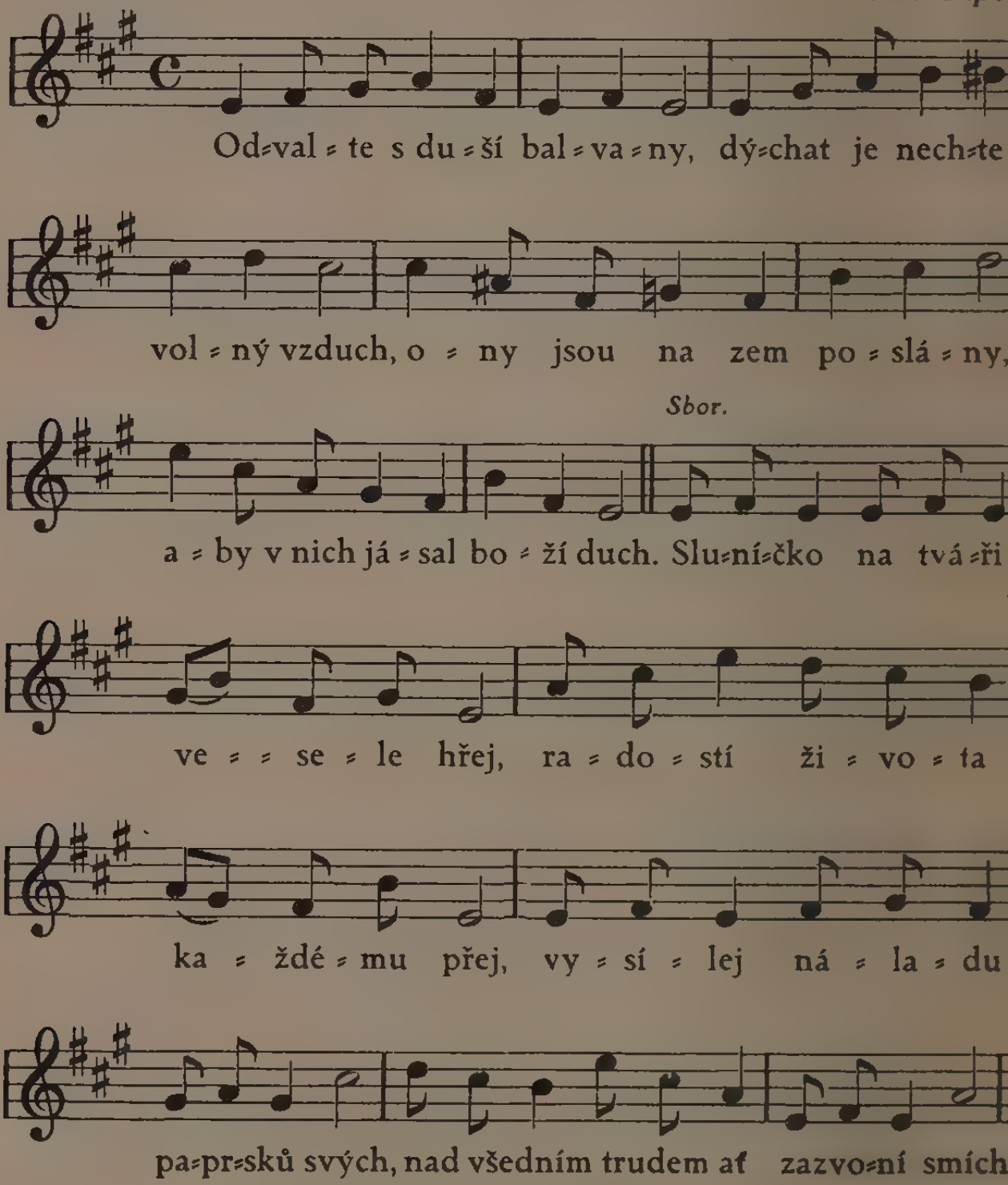

Umlkni struno truchlivá,
kání už bylo v světě dost,
písničko nová, jiskřivá,
uvolňuj srdce pro radost.
Sbor.

Odejdi, nudo, za noci,
staré si bohy uspávej,
má víra ze sna burácí,
v odvážný volá činů rej.
Sbor.

NAD ZEMSKÝCH ÚTRAP ÚDOLÍ

A. J. Bucher *N. F. Čapek*

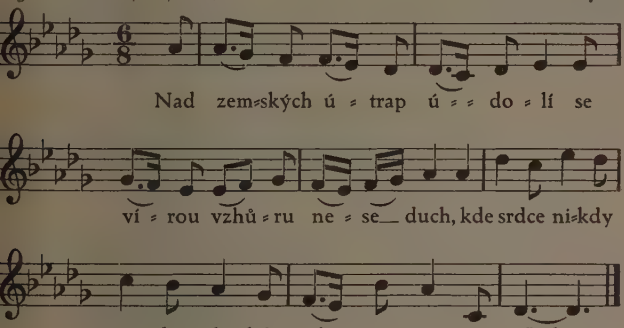

Tě zdravím, chvilko bolestná,
že ukládáš=li nésti kříž,
přes Kalvarii cesta tvá,
mne vede Bohu blíž.

Jen vyplň svoje poslání
a mysl vznášej výš a výš,
až mraky, které zaclání,
se vnoří v stínů říš.

A nebe zas se bude smát,
a srdce znovu poskočí,
a v oku jiskra bude hrát.
Žít s Bohem postačí!

V SJITÍ TOMTO PRAVME SOBĚ

Ženevský žaltář 1552 *Bratrská z r. 155*

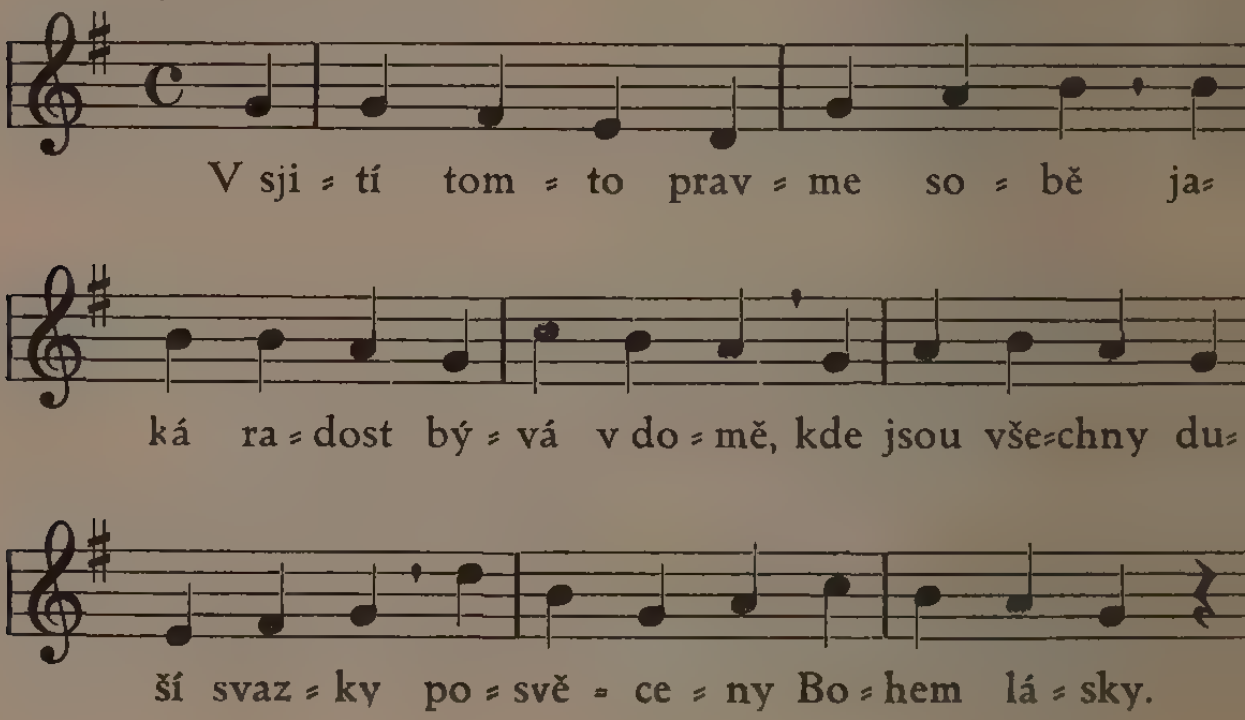

Radost má druh z druha svého,
jako by vše bylo jeho,
co kdo na kom slávy vidí,
přeje mu a nezávidí.

Bratr k bratru úctu chová,
střeží se i zlého slova,
výsostí se nehonosí,
břímě bratra tiše nosí.

Všichni Bohem v jedno spiat
jeden druhému jsou svatí,
bratr bratra mile vítá,
silný mdlejším nepomítá.

Co kde jedny potká zlého,
želí všichni jako svého,
když i v světě různo žijí,
stejně jim vždy srdce bijí.

ZAPALTE OHNĚ LÁSKY

P. Sádlo *N. F. Čapek*

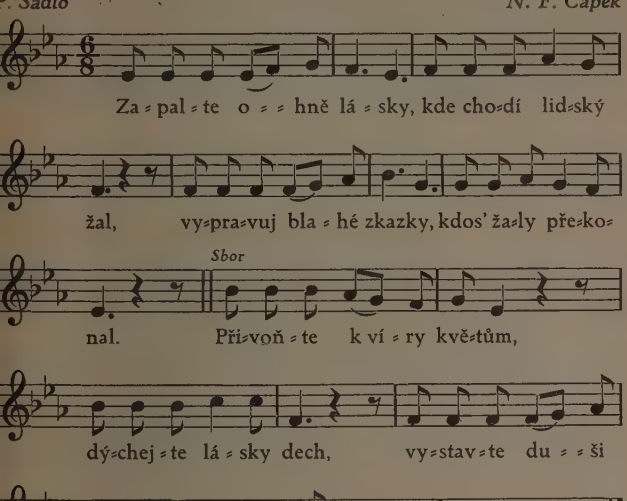

Ty srdce těchy plné:
pojuj se s truchlivým,
sympatie své vřelé
vysílej k druhům svým
Sbor.

Dost slzí teklo s tváří,
dost srdcí zraněno,
nyní ať oko září
radostí zjasněno.
Sbor.

Někdo nás všechny pojí
v bratrstvo veliké,
v otcovské lásce svojí
svolává děti své.
Sbor.

JDEME KROKEM VĚKŮ

A. S. Sullivan, 1871 *N. F. Čap*

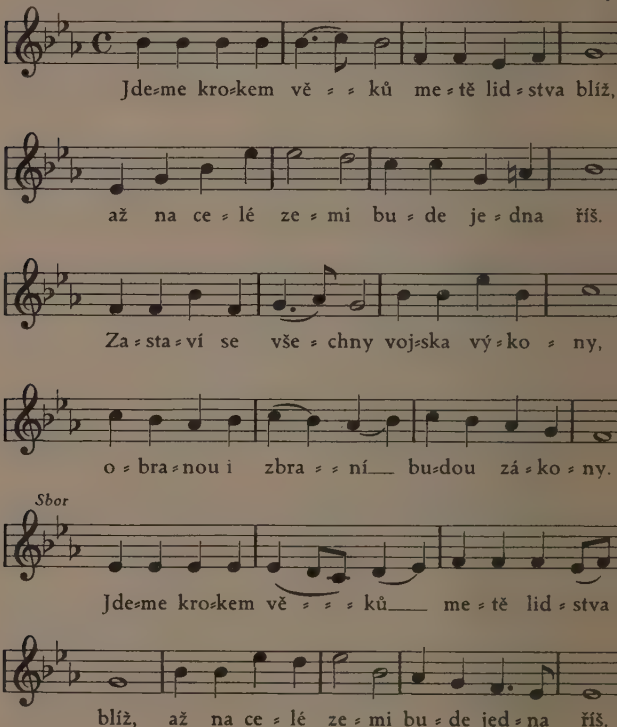

árodové sejmou násilnosti jho,
aví pout a strachu raba
každého.
ové začnou řády, k blahu
lidí všech,
útisku bídě, nebude ni slech.
Sbor.

Pokoj bude zemi, dobře lidem všem,
volní, svorní bratří změní
celou zem.
Vidím svítat v dáli vytoužený den:
světa mrav na lásce bude založen!
Sbor.

LOUČÍME SE

Kún *N. F. Čapek*

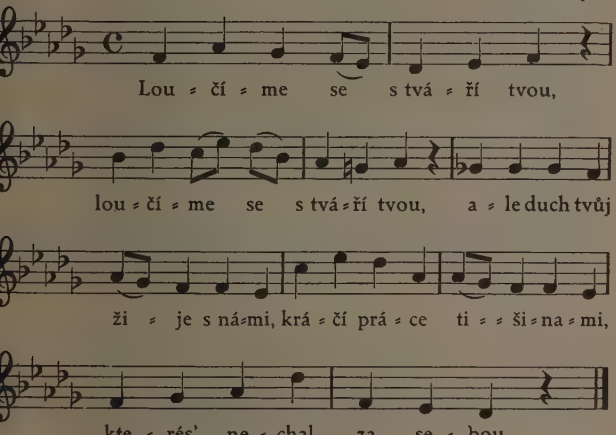

dkládáš-li stánek svůj
ruší se naše svazky,
bo z jedné velké lásky
íme všichni původ svůj.

Nuže, bratře (sestro), s Bohem buď,
každý půjde cestou svojí,
zůstane však, co nás pojí.
S bohem buď, nuž s Bohem buď!

KDYŽ SE NÁM ZDÁ

W. B. B. *N. F. Čap*

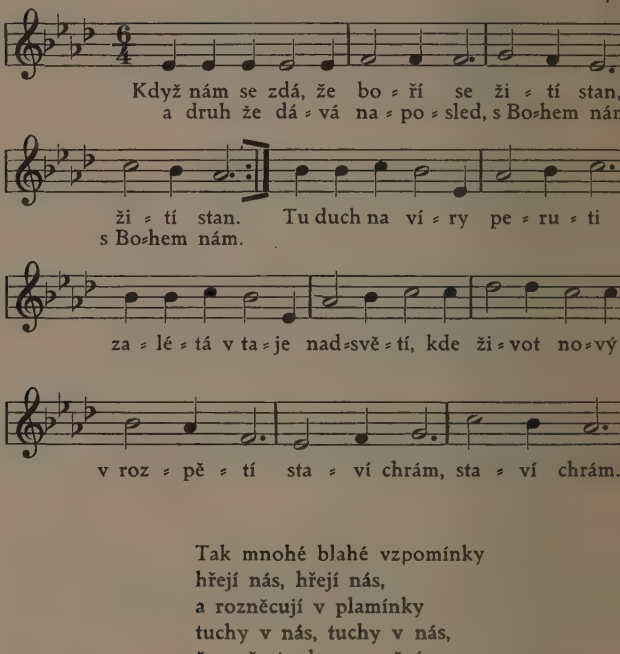

Tak mnohé blahé vzpomínky
hřejí nás, hřejí nás,
a rozněcují v plamínky
tuchy v nás, tuchy v nás,
že naše touhy promění
se v nové přátel shledání
a nových světů poznání,
nových krás, nových krás.

DOMA

N. F. Čapek *N. F. Čapek*

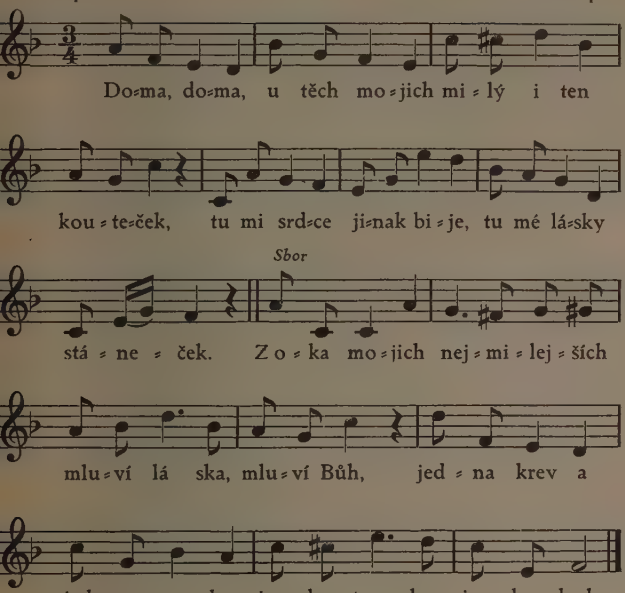

Domů, domů, když se vracím,
každý krok je písničkou,
v duši každá struna zvučí
melodií andělskou.
Sbor.

Pohnu=li se k další pouti
láska duší zůstane,
přetrvá i hrob a znovu
při shledání zaplane.
Sbor.

PRÁVEM SVÉHO NAROZENÍ

B. Voldan *Trine-Bal*

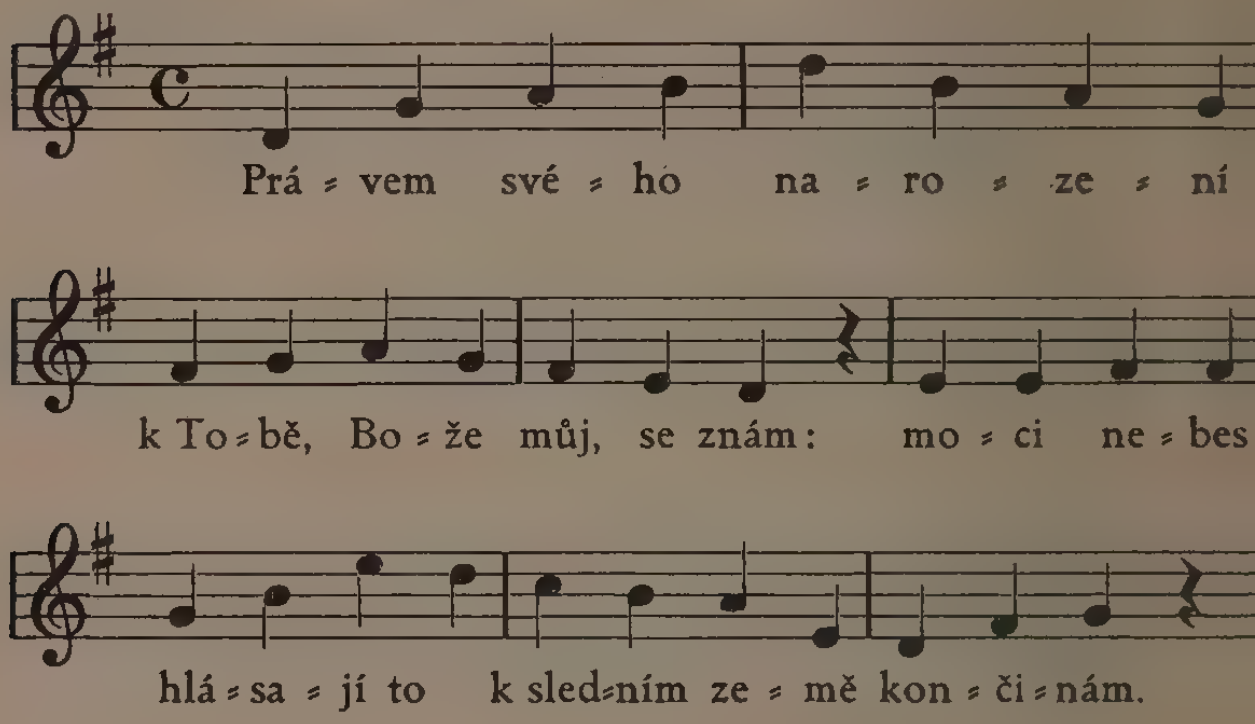

Myslím na to věčné právo,
duše střásá zemský bol,
bytost má jak květ se šíří,
vonný oblak splývá kol.

V hloubi nitra svého slyším
hudbu zníti jásavě,
nebeské to hlasy pějí
o štěstí a o slávě.

Cítím v sobě sílu stoupat,
jako rodící se bůh;
světlá zář mne obklíčila,
vzlétám nad pozemský luh.

MY JSME DĚTI JAKO KVĚTY

F. Čapek *N. F. Čapek*

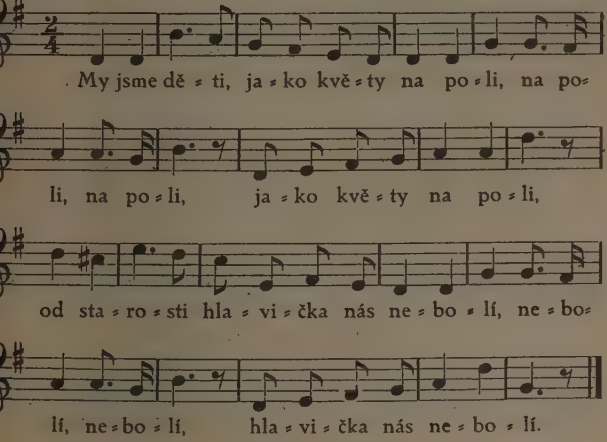

y jsme děti jako ptáci zpěvaví, zpěvaví, zpěvaví, jako ptáci
ěvaví, co je smutné, to nás nikdy nebaví, nebaví, nebaví, to
s nikdy nebaví.

y jsme děti jako jiskry z ohníčků, z ohníčků, z ohníčků, jako
kry z ohníčků, z života si uděláme písničku, písničku, písničku,
ěláme písničku.

y jsme děti, jako malá sluníčka, sluníčka sluníčka, jako malá
níčka, na nás máti zármutku se nedočká, nedočká, nedočká,
mutku se nedočká.

MÁŠ-LI PĚKNOU MYŠLENKU

Americká *N. F. Čape*

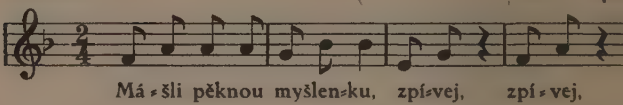

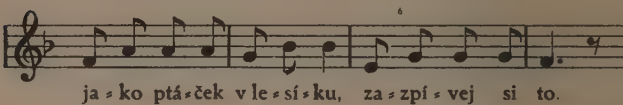

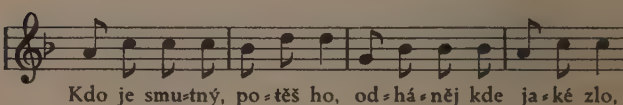

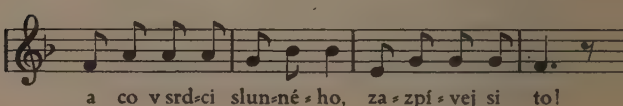

Sbor

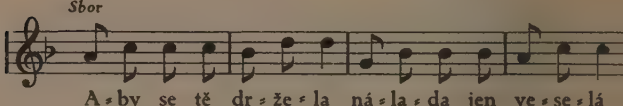

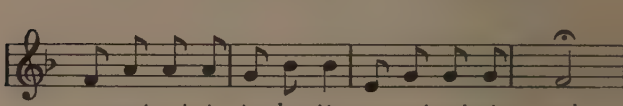

áš-li dobrou matinku, zpívej,
zpívej,
žij každou chvilenku,
azpívej si to.
Aby byla veselá,
když na tě zavolá,
jí srdce plápolá! Zazpívej si to.
Sbor.

Máš-li otce dobrého, zpívej,
zpívej,
celou duší miluj ho, zazpívej si to.
Radostí ať zazáří,
když ti hledí do tváří.
Chtěj, a vše se podaří.
Zazpívej si to.
Sbor.

V KAŽDÉM KOUTKU TÉTO ZEMĚ

. Voldan *N. F. Čapek*

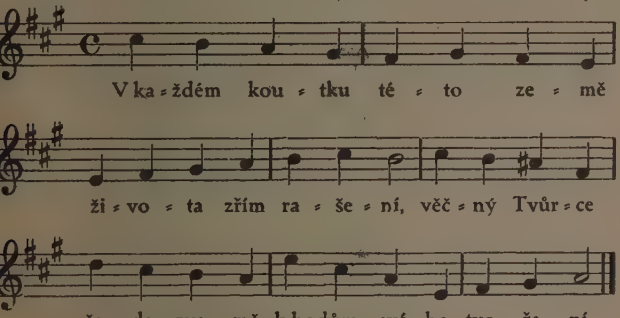

roč bych nešel za svou metou
eba bouří s úsměvem,
de je trn i růže kvetou,
ol má jásot v lůně svém.

Každý stín má slunnou stranu,
každý mrak svůj zlatý lem,
každá noc je cestou k ránu,
za ní nový září den.

Půjdu s Bohem ve své duši,
žádný děs mě nezvrátí,
zklamání mě nevyruší:
setba musí dozráti.

DO KOPCE NEBO ROVINOU

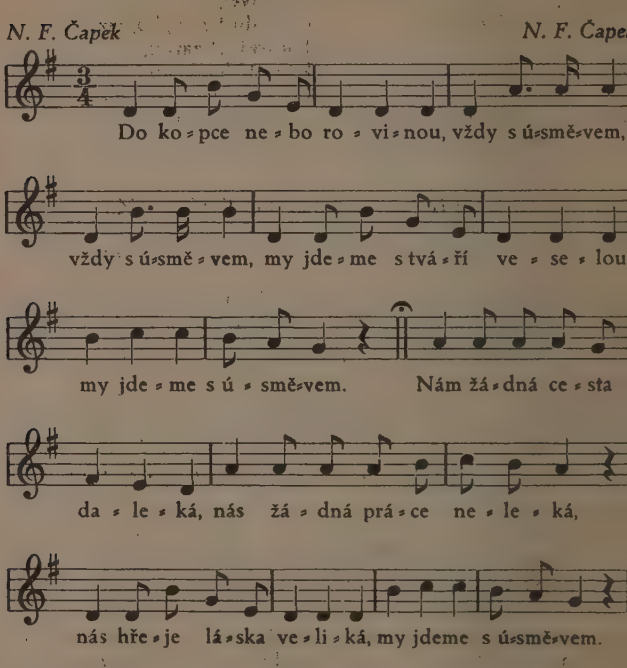

V nás každá strunka musí znít,
vždy s úsměvem, vždy s úsměvem,
v nás vše, co dobré, musí žít,
my jdeme s úsměvem.

Před námi celý život jest,
nás pravdy prapor bude vés
kde my jsme musí růže kvés
my jdeme s úsměvem.

MĚJ MĚ RÁDA

: Hnát *N. F. Čapek*

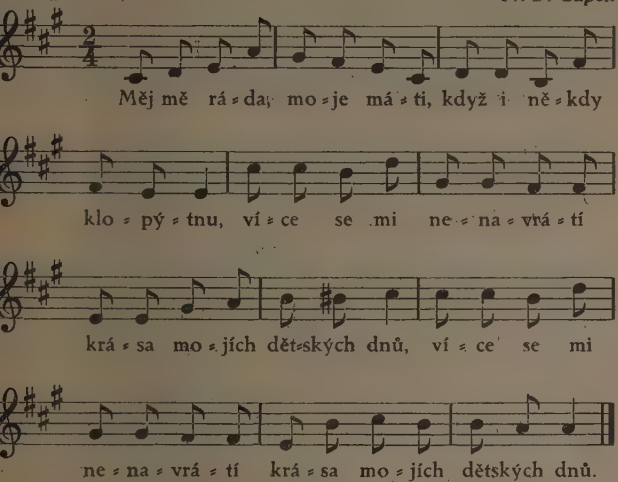

la svých nohách budu státi,
a svou pěst se vydám v svět,
potom hudba mého mládí
ž jen zdáli bude znět. :]

Hravé ruce nenadále
k pilné práci dorostou,
[: hvězdy očí Tvých mi stále
zářit budou vzpomínkou. :]

S mraky přejdou dětské dumky,
mnohá slza bude snem;
[: slova Tvá jak zlaté zvonky
znít mi budou životem. :]

TAK NĚKDY CHTĚL BYCH DÍTKEM BÝT

P. Sádlo *N. F. Čape*

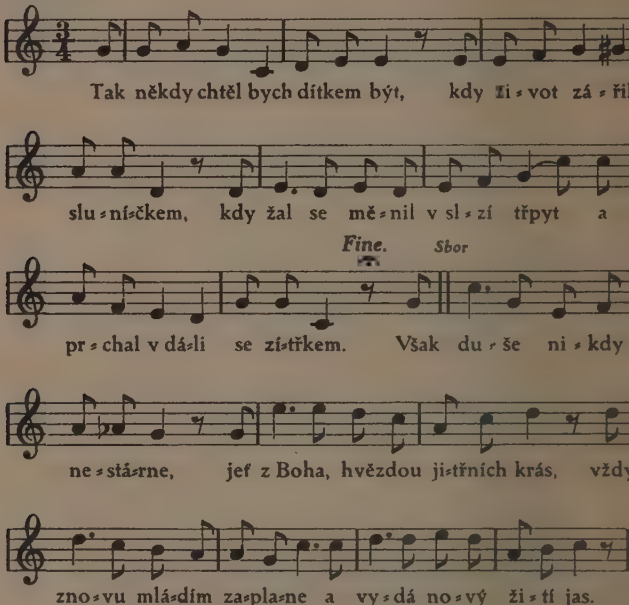

[1]Kdy každý mrak měl zlatý lem
a každá píseň vábila,
a fantasie prstíčkem
si nové světy tvořila.
Sbor.

co mi brání s dítkem zřít
m zlatý, stranu slunečnou,
ď světla k světlu dále jít
nových zítřků ozvěnou?
Sbor.

Co brání s Bohem podíl brát
na nových světů tvoření,
na struny mládí v duši hrát
a volit pochod vítězný.

MY DO ŠKOLY CHODÍME

Hnát — *J Volejník*

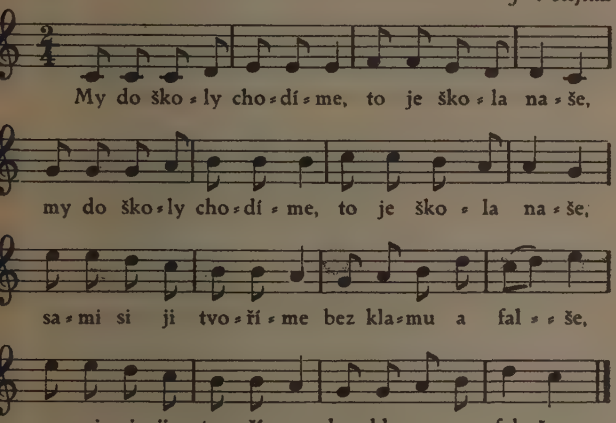

[: Učitelé naši jsou
přátelé a rádci, :]
[: oni nám chtí pomáhat
v naší dobré práci. :]
[: Učíme se sebe znát,
cvičit každou vlohu, :]
[: bychom lépe sloužili,
sobě, lidem, Bohu. :]

[: Uklidnit se umíme,
sugesci si dáme, :]
[: nálady své víc a víc
denně ovládáme. :]
[: Na vše jdeme s humorem,
rozséváme kvítí, :]
[: proto v celém životě
úspěch budem míti. :]

AŤ SE MRAČÍ

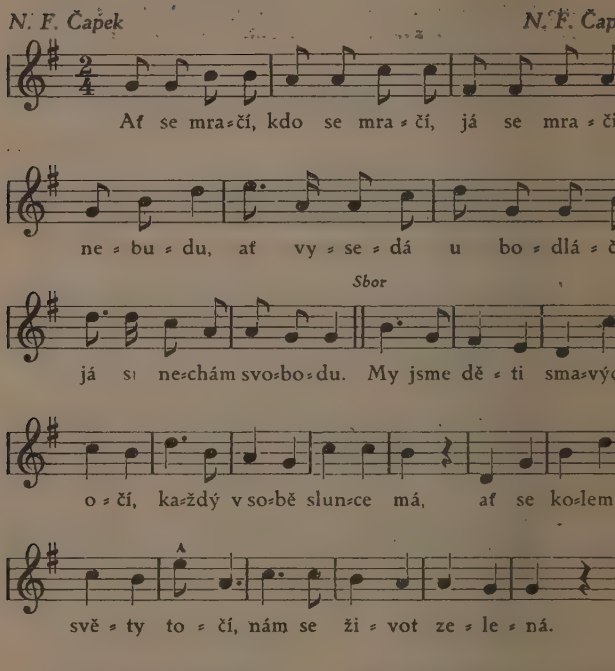

A kdo říká: já se bojím,
ať zůstane v koutě stát,
nebát se je heslem mojím,
bubákům se budu smát.

Sbor.

Kdo chce fňukat, ať si fňuk
ať si pláče celý den,
ať si chová v hlavě brouka
já jdu na vše s humorem.

Sbor.

MY MÁME RADOSTNOU ŠKOLU

F. Čapek *N. F. Čapek*

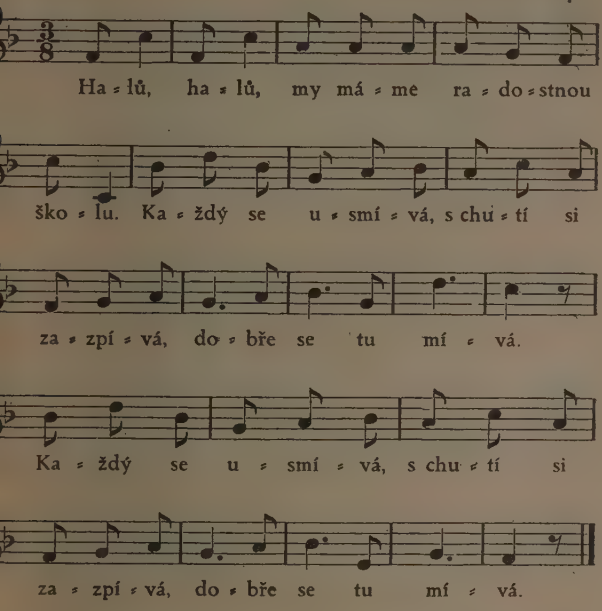

Halů, halů,
my máme bratrskou školu.
[: Každého vítáme,
rozdílu neznáme,
všechny rádi máme. :]

KDYŽ JE SRDCE ROZERVANÉ

Starý holandský, upr. N. F. Č. *N. F. Čape*

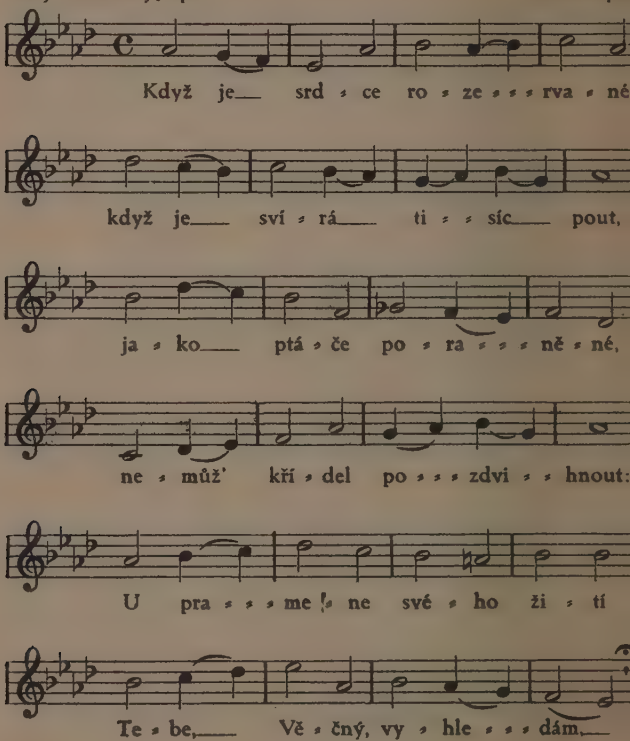

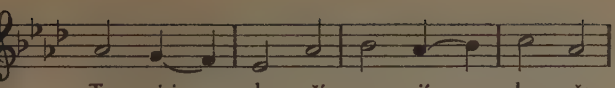

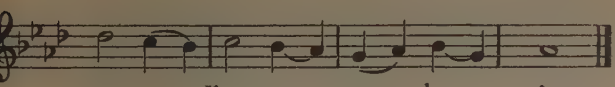

Byť se mně i v mdlobách zdálo,
že's mě přece opustil,
sám že jsem a Tebe vzdálen,
pro mě že už není sil:
U pramene svého žití
Tebe, Věčný, vyhledám,
v utišení zas Tě najdu,
znovu nitro vyrovnám.

Z bouřné pouti citů bludných,
z venku do vnitř pospíším,
tu své vzdechy nejskrytější
uvolním a utiším:
U pramene svého žití
Tebe, Věčný, vyhledám,
v náruč rytmů Tvojí lásky
duši svoji cele dám.

KAŽDÝ DEN JE SVĚŽÍ ZAČÍNÁNÍ

R. Hnát *Trine-Bale*

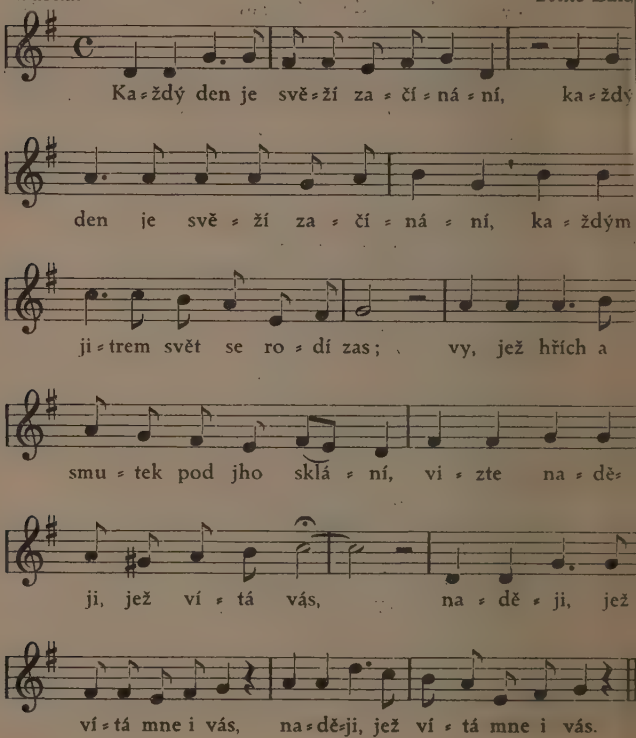

[: Co kdy bylo minulost měj šerá, :] trud je skončen, slzy prolity.
Včerejší den skryj, co bylo včera; ranil-li den včera prožitý,
[: noc již zahojila rány ty. :]

[: Odpykat-li, změnit možno není :] chyba bludů, nech je času vplen!
Odčiní je Boží odpuštění. V pravdě náš je jenom nový den.
[: Dnešek náleží nám, dnešek jen. :]

[: Nebesa se jasem rozzářila; :] znovuzrozena je celá zem;
mdlými údy nová proudí síla, vstát a schladit čelo rosným křtem,
[: běžet k slunci s jitřním úsvitem. :]

[: Každý den je svěží začínání, :] slyš, má duše, radostný ten hlas;
přes zármutek všechen, přes zklamání, přes záhady, které matou nás,
[: vzmuž se s novým dnem a začni zas! :]

ZPÍVÁ, ZPÍVÁ SLAVÍČEK

N. F. Čapek *N. F. Čapek*

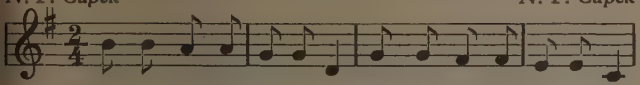

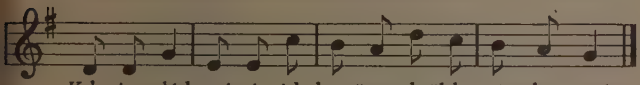

I tou nocí písně zní, slunce zpívá v svítání, celá zem se zpěvem letí světů prostorem.

Kdo jen umí naslouchat, všade slyší hudbu hrát, každý všem životem, vyzpěvuje, co je v něm.

Kdo chce písní radostnou vyzpívati duši svou: dej se k nám pomoz nám, učit lidi písničkám.

TAM JE KRÁSY PLNÝ DŮM

J. H. McNaughton *N. F. Čape*

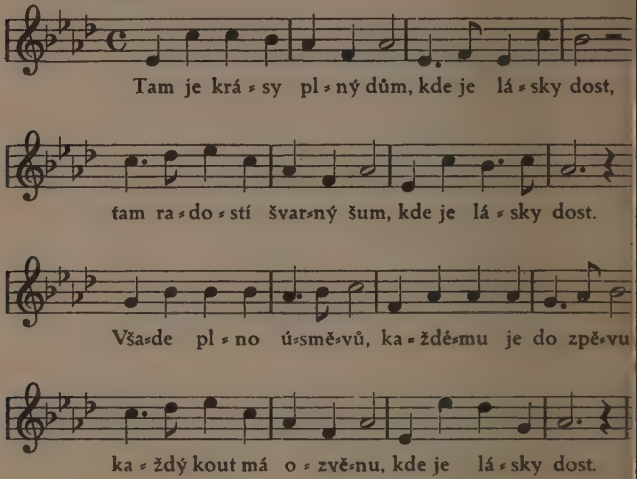

Tam se nebe vložilo,
kde je lásky dost,
aby lidem sloužilo,
kde je lásky dost.
Žal od srdcí bude brát,
v každém slůvku bude hřát,
z očí zářit: »Mám tě rád«,
kde je lásky dost.

JEN DÁL, JEN DÁL

N. F. Čapek *N. F. Čapek*

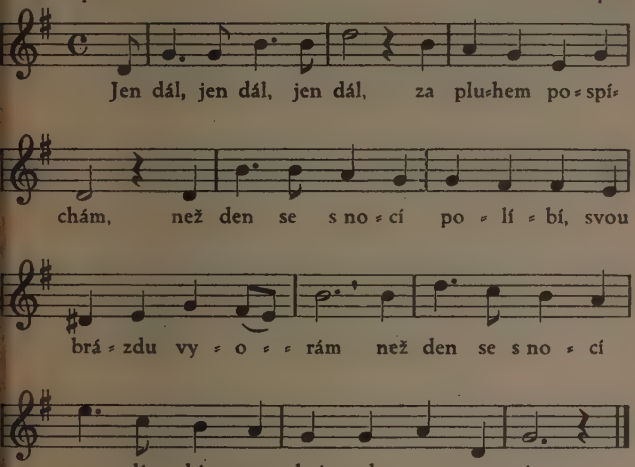

Jen dál, jen dál, jen dál,
ať půdu kypří pluh,
[: kde zvyků starých úhor byl,
ať vládne tvůrčí duch. :]

Jen dál, jen dál, jen dál,
a hloub ať ryje pluh,
[: je věčnost v každé vteřině —
a z brázdy mluví Bůh. :]

JAK DÍTKO KLADE

J. Walch *N. F. Čapek 1904—19*

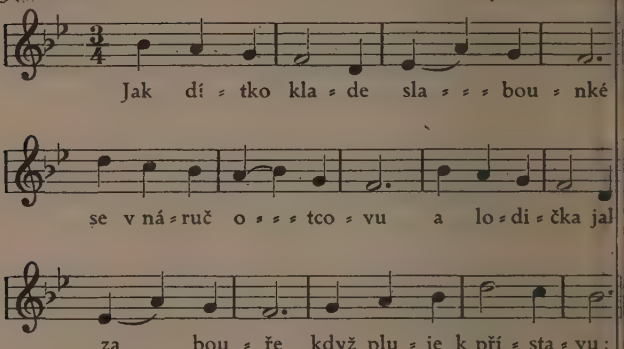

Tak v neobsáhlé lásky tůň
svá kladu břemena,
až okřeje a vzlétne zas
má duše znavená.

Tak hledě nebi v krásnou tvá
já srdce utiším;
vše v hvězdách i v mém živo
jde řádem vesmírným.

Tak s důvěrou, jak dítko zří
své máti do oka,
a jeho bolest, bázlivost
v té chvíli umlká:

Jak v domě něžných rodičů
se dítko usmívá
a nezná trýzně, nezná muk,
kde klid je ovívá:

Tak s Tebou, ve mně přítomný,
mé nitro plní klid,
a s klidnou myslí půjdu dál
a budu vítězit.

DNES MI HUDBA V SRDCI HRÁ

N. F. Čapek *N. F. Čapek*

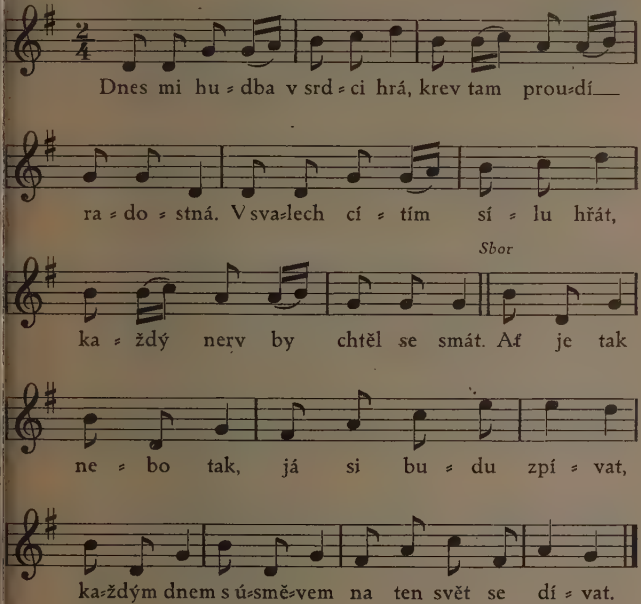

Písničky mi hlavou jdou,
každá s notou veselou.
Kdy je všechny vyzpívám,
když jich tolik v duši mám?
Sbor.

Jiskrou z božích ohníčků
zapálím svou písničku:
bude hořet, bude plát,
srdce lidská zahřívat.
Sbor.

NĚKDY KVÍTÍM

P. Sádlo *N. F. Čapek*

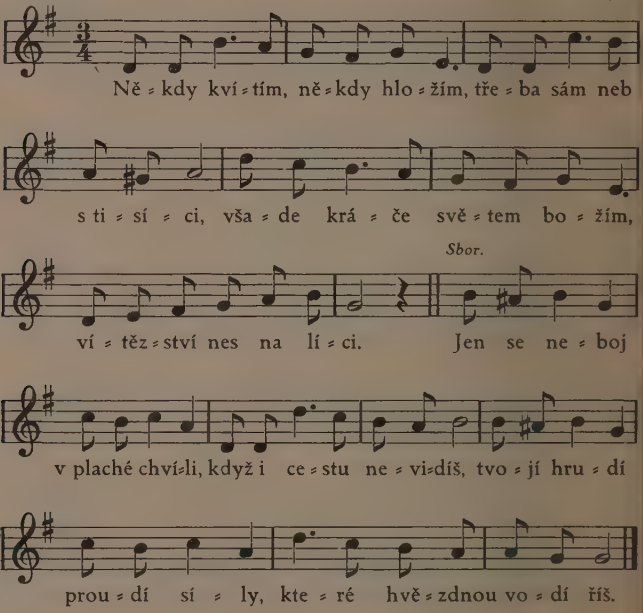

Někdo láskou, někdo zlobou,
počastuje duši tvou,
ale nikdo nehne tebou
hromem ani lichotkou.
Sbor.

Život vzbuď i smrti tváři,
nechtěj po vděku se ptát,
dost, že bude v božské záři
paprsek tvůj věčně plát.
Sbor.

VESELE BUBLÁ POTŮČEK

N. F. Čapek *N. F. Čapek*

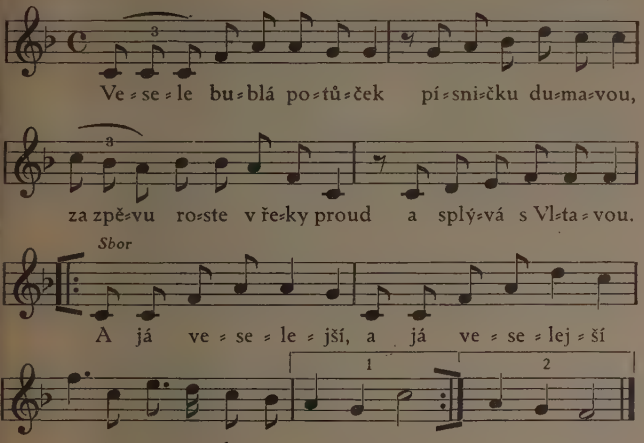

Vesele větřík s větvičkou
pohrává v háječku,
při tom si zpívá tichounce
svou lesní písničku.
Sbor.

Vesele mráček stříbrný
oblohou pluje v dál,
snad aby lidem o slunci
barvami zazpíval.
Sbor.

Slunce mé ve mně vychází,
úsměvy září v svět,
a dokud ve mně boží dech,
má píseň bude znět.
Sbor.

SLŮVKO NĚHY BÝVÁ POSILOU

H. G. Smyth *N. F. Čapek 1905—1925*

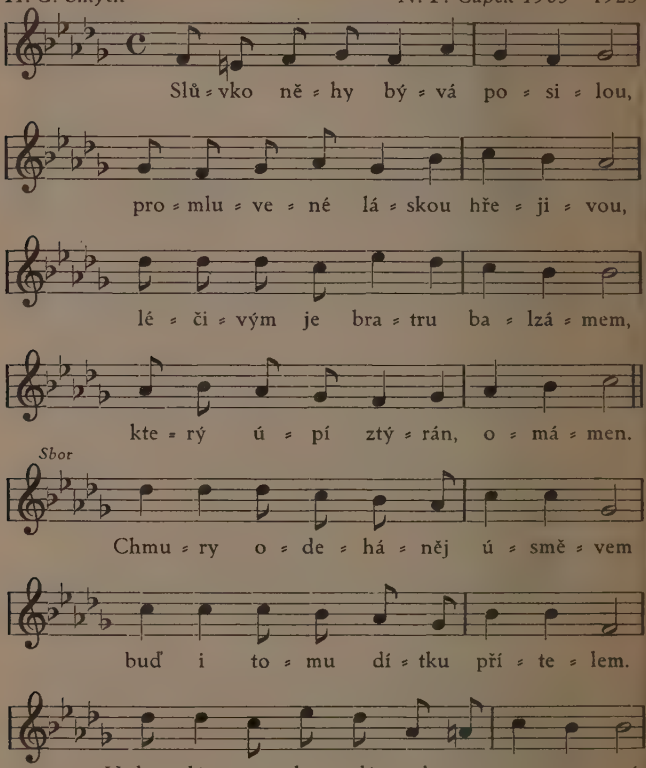

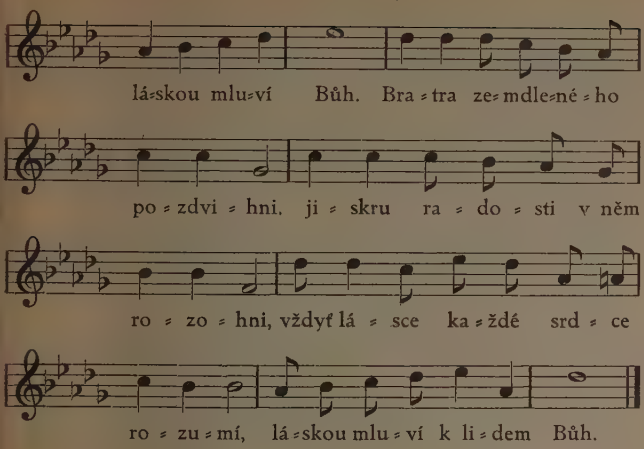

Jak je cesta k lidem daleká,
nevidí-li člověk člověka,
s temným okem kráčí na slunci,
hrobem jeho srdce tlukoucí.
Sbor.

Kdybych všecky taje Mistrů znal,
kdyby svět byl o mně plný chval,
ztracen je i nejkrásnější den,
který lásce nebyl posvěcen.
Sbor.

Kdybych všecky hvězdy svými zval,
zbožností a věrou oplýval,
kdybych při tom měl jen sobě žít,
lepší bylo by se nezrodit.
Sbor.

Není spásy venku, ta je v nás,
z hlubin duše volá boží hlas:
v sobě poznej Boha bratří svých,
žije v tobě, žije také v nich.
Sbor.

MÁTI SVĚTA

N. F. Čapek *N. F. Čapek*

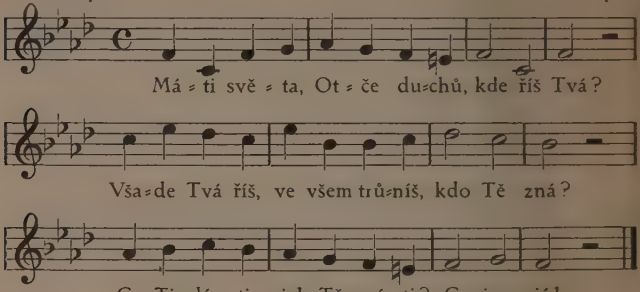

Menší kapky v oceánu: život můj, jímá sluncí miriady: neb jest Tvůj! Co Ti dáti, jak Tě zváti, vládče můj?

Chvilky bývám dlužník chabý, letí čas. Věčnost částkou mojí slávy: co je čas? Co Ti dáti, jak Tě zváti, jenž jsi v nás?

Co Ti dáti, když Ty v sobě všechno máš? Jak Tě zváti? Všemit ústy promlouváš! Láskou jdu Tě vyznávati, Bože náš.

LÁSKO, SLUNCE DUŠÍ KRÁSNÝCH

N. F. Čapek *N. F. Čapek*

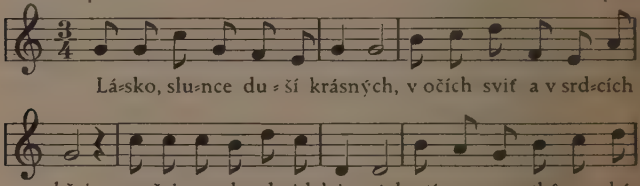

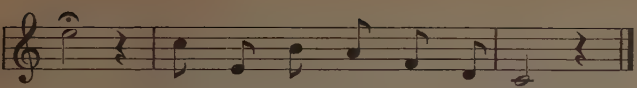

Věrnosti, ty hvězdo míru, zářná družko důvěry,
ochraňuj nás (je) v světa víru [: osudu před údery. :]

Radosti, ty kvítko vonné, hojně květů vydávej,
kam se noha naše (vaše) pohne, [: vůní svou nás (vás) provázej. :]

Co jen dobra z Boha tryskne v duši Bohem nadšenou,
ať se v činy naše (vaše) vtiskne, [: ať zní lásky ozvěnou! :]

JÁ S BOHEM

N. F. Čapek *N. F. Čapek*

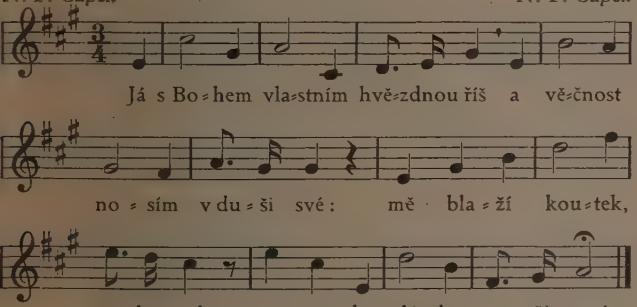

Za oceánem mnohých změn, za běd a smutků horami,
mé oko patří nový svět: já zde své konám poslání.

Snad hudba azurových sfér a vůně zahrad nadzemských
mě jednou ukolébá v sny: dnes nemám času na oddych.

Snad na perutích paprsků si jednou vesmír prohlédnu:
dnes stačí, zdali z trápení zas jednu duši pozdvihnu

SEZNAM PÍSNÍ

Ach, božnosti více 19
Ať se mračí 40
Ať úsměv cestu zlatí . . . 20
Blíž Tobě 7
Buď zvyšován 6
Dnes je den spásy 12
Dnes mi hudba v srdci hrá 49
Do kopce nebo rovinou . . 36
Doma 31
Hned zrána 13
Já s Bohem 55
Jak dítko klade 48
Jdeme krokem věků . . . 28
Jen dál, jen dál 47
Každý den je svěží začínání 44
Kde se ruka s rukou pojí . 9
Když je srdce rozervané . 42
Když nám se zdá 30
Komu štěstí 18
Lásko, slunce duší krásných 54
Loučíme se 29
Máš-li pěknou myšlenku . 34
Máti světa 54
Měj mě ráda 37
My do školy chodíme . . . 39
My jsme děti jako květy . 33
My máme radostnou školu 41
Nač ty smutky 15
Nad vírem času 5
Nad zemských útrap údolí 25
Nám slunce v růžích červánků 14
Na vlnách-li tvého žití . . 21
Někdy kvítím 50
Odvalte s duší balvany . 24
O, světlo mé 10
Otevři, Bože můj 16
Právem svého narození . . 32
Přijď vůle přemocná . . . 8
Slož, co srdce tísní 22
Spojme zpěvem 17
Slůvko něhy bývá posilou . 52
Tak někdy chtěl bych dítkem být 38
Tam je krásy plný dům . . 46
Ten, kdo s láskou hledá . . 11
Vesele bublá potůček . . . 51
Vesele si zazpívejme . . . 23
V každém koutku této země 35
V sjití tomto pravme sobě . 26
Zapalte ohně lásky 27
Zpívá, zpívá slavíček . . . 45

K DOSTÁNÍ V »UNITARIA«, PRAHA I., KARLOVA 8.
TISKLA GRAFIA PRAHA

GTU Library
2400 Ridge Road
Berkeley, CA 94709
For renewals call (510) 649-2500
All items are subject to recall.

GRAFIA PRAHA

GTU Library
3 2400 00388 4693

DATE DUE

GAYLORD PRINTED IN U.S.A.